

VALORACIÓ DELS PRIMERS 3 DIES DE VAGA

NO VOLEM LES MOLLES, VOLEM EL PA SENCER

Aquests tres dies de vaga han estat emocionants. Els centres educatius s'han organitzat de manera espectacular, s'han fet assemblees de centres i s'han coordinat els barris i les zones. Les docents s'han esmerçat de valent fent infografies, vídeos, cançons i articles per fer arribar a la societat els problemes reals de l'educació pública i per reclamar la reversió de les retallades que fa més de deu anys que reclamem. També per demanar la marxa enrere en les diferents mesures que han volgut imposar. I ho hem aconseguit, **hem aconseguit canviar el relat que aquest deplorable conseller ha intentat esbiaixar a cop de titulars i màrqueting, amb l'ajuda dels mitjans de comunicació del govern i els seus acòlits a les xarxes socials.**

Aquests dies, mentre omplíem els carrers amb indignació i alegria a la vegada, hem viscut una batalla mediàtica on el senyor Cambay ha utilitzat tècniques pròpies de la màfia, com l'anunci - el primer dia de vaga - que apujava els sous de les direccions amb un intent miserable d'apaivagar el seu alçament i dividir les treballadores de l'ensenyament. O l'ús de la propaganda més destrallera quan el segon dia de vaga, després de fugir a correueta del saló de l'ensenyament, deia en roda de premsa i amb cara desenaixada que abaixava les ràtios, quan en realitat el que passa és que hi ha una baixada de la natalitat i hi haurà menys criatures a E13. O també el tercer dia quan publicitava canvis irrisoris en el currículum, menys hores de gestió autònoma i marxa enrere en la vergonyosa qualificació que suposava el concepte "en procés d'assoliment".

Sembla doncs que el partit trontolla i que la força amb què hem sortit al carrer ha fet que el govern comenci a tirar molles per apaivagar els ànims i fer callar les docents. Però alerta!, aquestes molles són plenes de fongs. **Cap de les mesures estètiques anunciades satisfà el vertader reclam de la comunitat educativa: una educació 100% pública, democràtica i amb els recursos suficients i els conceptes adequats perquè sigui de qualitat.**

El divendres, després dels tres dies de vaga, el govern anunciava una reunió la setmana vinent amb el conseller i el comitè de vaga. El comitè ha acceptat, tot i el reclam del cessament de Cambay i la petició d'asseure's amb el president Pere Aragonès, amb l'esperança gairebé perduda que, aquest conseller en vies d'extinció, porti propostes reals de millora.

Des de CGT ho dubtem molt i fem una crida a mantenir-nos fortes en la negociació i en no acceptar qualsevol mesura, perquè ja no volem les molles, volem el pa sencer. Aquest govern ha posat les escoles al límit i ara ja no hi ha marxa enrere.

Per això és molt important seguir amb les mobilitzacions. Ja s'estan organitzant assemblees i accions per la setmana vinent i hem de continuar amb aquesta empena i determinació. Parlem amb les companyes i companys del nostre centre, continuem inundant les xarxes de raons, fem xarxa amb tota la comunitat educativa i **fem arribar al món sencer els veritables plans d'aquest govern: privatitzar i segregar.** Destapem els interessos que hi ha en el canvi de calendari, que és privatitzar el temps escolar de la tarda per donar beneficis a les empreses, els directius de les quals són també directius de la infame Fundació Bofill, que fa estudis sobre segregació per revestir d'arguments progressistes el vertader propòsit d'enriquir-se a costa d'impostos i de misèria conreada.

Aquests tres dies d'eufòria ens han demostrat que som molt poderoses, que quan estem juntes podem canviar la realitat, que **les vagues sí que serveixen** i que, tot i que suposen un sacrifici monetari i un esgotament físic important, valen molt la pena perquè hem deixat de ser una illa, hem socialitzat la ràbia i hem aconseguit capgirar el discurs i progressos en l'actitud del govern. I el més rellevant, hem donat exemple al nostre alumnat, perquè lluitant també estem educant.

Sentim un orgull immens del nostre col·lectiu, finalment hem despertat d'un malson que durava anys. **Ara hem de seguir amb la mateixa força per aconseguir el pa sencer i fins i tot el pastís que seria: una educació 100% pública, inclusiva, democràtica, feminista, laica, transformadora, en català, amb recursos i de tots i totes.**

Març 2022 - CGT Ensenyament